

злочин та особу, яка його вчинила, без здійснення контролю за телефонними розмовами;

6) підставою для проведення контролю за телефонними розмовами є ухвала про дозвіл слідчого судді за клопотанням прокурора або за клопотанням слідчого, погодженого з прокурором;

7) слідчим (прокурором) надано доручення уповноваженим підрозділам органів Національної поліції та органів безпеки, у разі залучення даних підрозділів для проведення прослуховування.

### **Список бібліографічних посилань**

1. Конституція України : закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-вр> (дата звернення: 08.02.2017).

2. Кримінальний процесуальний кодекс України : закон України від 13.04.2012 № 4651-VI // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 10.10.2016).

3. Про оперативно-розшукову діяльність : закон України від 18.02.1992 № 2135-XII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12> (дата звернення: 22.10.2017).

4. Про телекомунікації : закон України від 18.11.2003 № 1280-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2002. № 6. Ст. 39.

5. Про затвердження Інструкції про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні : наказ Ген. прокуратури України, МВС України, Служби безпеки України, М-ва фінансів України, Адміністрації Держ. прикордон. служби України, М-ва юстиції України від 16.11.2012 № 114/1042/516/1199/936/1681/51 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0114900-12> (дата звернення: 22.10.2017).

*Одержано 21.11.2017*

УДК 343.851

**Євгенія Олексіївна ГЛАДКОВА,**

*кандидат юридичних наук,*

*старший науковий співробітник науково-дослідної*

*лабораторії з проблем протидії злочинності*

*Харківського національного університету внутрішніх справ*

## **ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ ПІДХІД ДО ПРОТИДІЇ НАРКОЗЛОЧИННОСТІ**

Оскільки вивчати складне соціально-правове явище, яким, безперечно, є наркозлочинність, не перебуваючи взагалі на позиціях будь-якої галузевої юридичної науки неможливо, ми вирішили з метою виявлення повного набору якісних характеристик вивчити зміст цього явища з усіх (без винятку) значущих для протидії їй позицій. Нами були проаналізовані операційні визначення з інших галузей

права, що мають відношення до наркоманії, наркотиків, їх незаконного обігу, наркотизму, наркотизації тощо. У них були виділені значущі ознаки, що розкривають якісні характеристики, урахування яких є необхідним для організації ефективної протидії правоохоронними органами, державними і громадськими організаціями.

При цьому ми помітили, якщо при кримінально-правовому підході до поняття наркозлочинності акцент робиться на протиправності дій і спрямованості умислу, то кримінологічний погляд на цю ж проблему виділяє, в першу чергу, особистість, тобто учасників незаконного обігу наркотиків, як головних чинників існування наркозлочинності, носіїв незаконної пропозиції і незаконного попиту на наркотики. Не вдаючись у подробиці відмінностей обсягу кримінологічного поняття, від обсягу кримінально-правового розуміння цього явища, що само по собі цікаво для з'ясування його юридичних меж, вважаємо, що з точки зору феномену наркозлочинності її вихідним елементом є *незаконний обіг наркотиків* – негативне соціально-правове явище, обумовлене існуванням незаконного попиту на наркотики у частини населення і незаконною діяльністю осіб з його задоволення.

Теоретична значущість такого розуміння незаконного обігу для феномену наркозлочинності полягає у наступному: в ньому, на відміну від кримінально-правового визначення, прямо вказано на те, що основними об'єктами запобіжного впливу повинні бути незаконний попит (а це значить прийняття на практиці всіляких заходів, що ведуть до його скорочення), учасники і деяка частина населення (групи ризику). Тільки на цьому шляху, можливо, буде в майбутньому розробити критерії оцінки профілактичної діяльності держави в цілому, відомств, громадських об'єднань.

Далі ми розглядаємо наркозлочинність, як систему елементів, що включають суб'єктів, діяльність, її форми і т. д. Такий підхід визначає всю сукупність якісних характеристик наркозлочинності, урахування яких є обов'язковим у практичній правоохоронній діяльності щодо профілактики, запобігання і припинення наркозлочинів. Це зумовлено самою природою незаконного обігу наркотиків, що розкривається у структурі пов'язаної з ним злочинності.

Для наркотичної злочинності в цілому характерна кримінологічна однорідність. Однак, як вже було зазначено, слід виділити три основні напрями злочинної діяльності:

1) злочини, безпосередньо пов'язані з наркобізнесом, тобто незаконним обігом наркотиків;

2) злочини, вчинення яких пов'язане з наркотичною залежністю, тобто коли у наявності вплив на злочинну поведінку хронічної

наркоманії, коли вчинки людини залежать від того, що вона відчуває потребу в наркотиках і прагне її задовольнити;

3) злочини, що вчиняються особами, які перебувають у стані наркотичного сп'яніння.

Незважаючи на наявні відмінності, у розглядуваних злочинів наявний кримінологічний однорідний феномен – феномен наркоманії. Для них в цілому характерна спільність причинної детермінації, що обумовлює принципову схожість їх сукупних кримінологічних характеристик, а також соціальних і морально-психологічних (певною мірою і психічних) властивостей осіб, які їх вчиняють. Головна риса сукупної кримінологічної характеристики зазначених злочинів – це їх тісний зв'язок з *наркоманією*. Ось чому завжди особливо виділяється наркотична злочинність.

*Одержано 18.10.2017*

УДК 343.13(477):341.4

**Наталія Олександрівна ГОЛЬДБЕРГ,**

*кандидат юридичних наук,*

*викладач кафедри спеціальних правових дисциплін*

*Нікопольського факультету Національного університету*

*«Одеська юридична академія»*

## **ЗБЕРЕЖЕННЯ ТА ПЕРЕДАЧА КОНФІДЕНЦІЙНОЇ ІНФОРМАЦІЇ, ЯКА ОТРИМУЄТЬСЯ ПРИ ПРОВЕДЕННІ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ У МЕЖАХ МІЖНАРОДНОЇ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ**

Протидія злочинності, це задача не тільки кожної держави окремо, а й загальна задача, яка повстає перед міжнародним співтовариством у цілому.

Водночас злочинність все частіше набуває міжнародного характеру, що вимагає застосування дієвих заходів міжнародного співробітництва та не останню роль у цьому процесі відіграє міжнародна правова допомога правоохоронних органів різних держав, щодо виявлення, припинення та розслідування злочинів. Таким чином, зазначений напрям допомоги є особливо важливим для міжнародного співтовариства.

Актуальність питання обумовлюється стрімким зростанням кількості запитів про надання міжнародної правової допомоги, шляхом проведення процесуальних дій, які передбачають отримання конфіденційної інформації, необхідності її зберігання та передачі, як з боку України, так і іноземних партнерів. Крім того, наукова розробка цієї проблеми не достатньо здійснювалась.